

Чому “справний” автобус заклинило на переїзді?

28 лютого 2011 року о 13.50 год на залізничному переїзді, що розташований на 37 км перегону Дубляни Самбірські-Дрогобич, ледь не сталося біди. На перетині колії з автостразою зупинився, як вкопаний, пасажирський маршрутний автобус ПАЗ із 7 пасажирами в салоні, який здійснював рейс за маршрутом Грушів-Дрогобич.

У транспортного заводу, який належить підприємству “Трансекіпаж” несподівано заклинили гальма. Усі спроби водія маршрутки зрушити автобус, вивівши його зі смертельно небезпечної пастки, були марними.

На щастя, у цій надзвичайній ситуації не розгубився черговий по переїзду Степан Терів. Він миттєво оцінив ситуацію, зірвав пломбу на щитку управління загороджувальною сигналізацією, обгородив переїзд та

повідомив про випадок чергового по станції Дрогобич. Завдяки оперативним та кваліфікованим діям залізничника вдалося запобігти аварії із непередбачуваними наслідками, адже до переїзду наближався електропоїзд №6136 сполученням Самбір-Стрий.

Лише через годину зусиллями людей та іншого автобуса ПАЗик вдалося відтягти із переїзду. Внаслідок інциденту рух електропоїзда Самбір-Стрий було затримано на 50 хвилин.

На місце події оперативно прибули старший колійний майстер Самбірської дистанції колії Петро Шустваль і представники ДАІ. Складено акт та протокол огляду місця події. Водій з актом та протоколом ознайомлений, проте відмовився їх підписувати, а у своєму поясненні стверджує, що транспортний засіб був у справному стані. За його словами, зранку цього ж дня перед виїздом на маршрут було здійснено дві візуальні технічні перевірки автобуса, під час яких несправностей не виявили.

Однак інцидент, який трапився на переїзді, дає підстави в цьому сумніватися. Поки причини та обставини інциденту розслідують працівники ДАІ, водію автобуса, посадовим особам, які відповідають за його технічний стан перед виходом у рейс та й усім пасажиром, які в момент раптової зупинки перебували в салоні маршрутки, вартувало б подякувати Богу і запалити у церкві свічку за здоров'я залізничника, який вчинив як професіонал своє справу – миттєво зорієнтувався у надзвичайній ситуації і запобіг аварії із можливими трагічними наслідками.

РЕДАКЦІЙНА ПОШТА

Благослови, Господи, у щасливу й безпечну дорогу!

Дороги... Дороги... Близькі і далекі, радісні і тривожні, але завжди необхідні. І так хочеться, щоб вони були щасливі й безпечні. На жаль, так буває не завжди. Автошлях Ковель-Ківерці, починаючи від смт Голоби, має багато крутих поворотів і в кількох місцях перетинається із залізничною колією. На цих переїздах з вини необачних водіїв автотранспорту траплялося багато ДТП, які закінчувалися трагічними наслідками. Минулого року водій вантажівки, не впоравшись із керуванням, зруйнував приміщення поста чергового по переїзду. Нині на його місці стоїть добротна “хатина” з євровікнами, красивими гардинами, на підвіконниках вазони. Ніде ні пилки. Відчуваються дбайливі жіночі руки. Та й чоловічий склад тут як на підбір.

Саме з ініціативи чергового по переїзду Олександра Омельчука керівництво Ківерцівської дистанції колії дозволило запросити священика, щоб освятити переїзди і приміщення для чергових. Головний інженер дистанції Олександр Іванович

Жижор виділив машину, завідувача відділом кадрів Раїса Михайлівна Шимчук організувала людей і супроводжувала весь ритуал освячення.

Ні сніг, ні морозне повітря не стали на заваді священику й хористам храму зі смт Голоби. На усіх переїздах, починаючи від Голоб і закінчуючи 324-м кілометром, вони звершували освячення, відправляли молебень за здоров'я кожного працівника, за щасливу дорогу подорожуючих. Залізничники та мешканці прилеглих територій уважно і з хвилюванням слухали церковні піснеспіви, звернення до Богородиці, щоб охороняла від лихого. І навіть свічки не гасли, мабуть, тому, що все злилося в єдиному акорді – вірі і любові. Священик окропив усіх присутніх свяченою водою і побажав безпеки і спокою на многії і благії літа.

Дуже хочеться, щоб освячення і молитва дійшли до Бога, але надзвичайно багато залежить і від людського фактора.

Лідія ГАРЛІНСЬКА,
сmt Голоби

ОПИТУВАННЯ

Студент скаже, як зав'яже!

Не секрет, що студенти – чи не найактивніші користувачі послуг громадського транспорту, у тому числі і залізничного. До речі, саме ця багаточисельна й молода група пасажирів є серед 26 категорій, яких залізниця, згідно із законодавством, возить на пільгових умовах. Поспілкувавшись зі студентами львівських вишів, кореспондент “Львівського залізничника” поцікавився у молодого покоління думками з приводу переваг та недоліків залізничного транспорту, баченням перспектив його розвитку. Варто сказати, що мою пропозицію хлопці та дівчата прийняли доволі охоче, проте нерідко в розмові не обходилося й без жартів та захмарних бажань.

– Який вид транспорту для Вас зручніший: поїзд чи маршрутний автобус?

Соломія, 20 років:

– Особисто мені зручніше їздити маршруткою. Чому? Важко відповісти, можливо, просто звикла, та й автобус їздить частіше. А ви знаєте, як сучасна молодь поспішає, аби всюди встигнути – і в навчання, і на дозвіллі.

– Які недоліки створюють дискомфорт у користуванні поїздом, а які – маршруткою?

Роман, 21 рік:

– Під час подорожі маршруткою пасажирів часто “захитують”. Проїзд маршрутним автобусом значно дорожчий, ніж у поїзді. Крім того, в автобус іноді набивається стільки людей, що годі й дихнути.

Натомість поїзд рухається повільно, тож поїздка виходить дуже довгою. А ще в електричці часто незручні сидіння.

– Зазвичай Ви купуєте квиток на проїзд у поїзді чи намагаєтесь “домовитись” із провідником?

Марічка, 18 років:

– Звичайно, намагаюся дати провідникові кілька гривень і, таким чином, зекономити, бо квиток на повний маршрут коштує дорожче. Зараз такий час настав, що квиток просто “не актуальний”, та й чому б не зекономити, якщо є така можливість?

– Якби у Вас був власний вагон, що б Ви у ньому змінили для більшої зручності?

Андрій, 18 років:

– Ну, якби у мене був власний вагон, то я б, по-перше, змінив би усі стандартні сидіння на зручніші, м'якші. По-друге, я б позакривав більшість вікон, а решту затонував. Зробив би прозорий дах, щоб дивитися на блакитне небо чи зорі. Замість сидінь з одного боку вагона поставив би суцільну барну стійку, а замість одного входу поставив би плазмовий телевізор з екраном діагоналю 2 метри. У мене ще багато ідей на цю тему.

– Що б для Вас було зручнішим: пільговий проїзд у поїзді чи адресна грошова виплата на проїзд?

Марічка, 18 років:

– Мабуть, усе ж багаторазовий пільговий проїзд, адже це набагато краще. Ним можна користуватися постійно. Ми, студенти, такий народ: дуже любимо тринькати гроші на усілякі розваги. Тому гроші мають властивість дуже швидко зникати з наших гаманців. А от за проїзд у поїзді завдяки студентському плачу лише 6 гривень, при тому що за маршрутку довелося б викласти 24 гривні. Різниця відчутна. Якщо дивитися реально, то за такі гроші – комфортніше не буває.

– Як часто у Вас виникають конфлікти з ревізором у поїзді через безквитковий проїзд? Як намагаєтесь їх залагодити?

Дмитро, 22 роки:

– Я взагалі не часто їзджу поїздом. Тому конфлікти виникають вкрай рідко. Але якщо таке стається, то намагаюся перевести розмову в жартівливе русло. Ревізори теж колись були студентами, тож сподіваюся на їхні почуття гумору і розуміння.

Підготувала Юлія ВАСИЛИНА, студентка ЛНУ ім. І. Франка